

εὐσταθὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς (1) καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα, καὶ τὸ ἐπανθοῦν ἐρύθημα καὶ τὴν χάριν. Ἡ δὲ Πελοποννησιὰ ἐκείνη ναπαία (τὴν ἰοβλέφαρον, λέγω) καὶ πρὶν ἢ ἀποσπᾶσθαι τὸ προσωπεῖον, ἀπὸ τῶν διαλαμπόντων ὀφθαλμῶν ὑπὸ πάντων ἐγνωρίσθη. Καὶ αὕτη πολλῶ τῆς βοηρίδος διαφέρει, κατὰ τε τὸ ἀπαλὸν τῶν παρεῖων καὶ τὸ τῆς ξινὸς σύμμετρον καὶ τὴν ἀρμογὴν τοῦ στόματος καὶ τὸ τῶν χειλῶν ἐρύθημα, κοσμοῦν ἐδόντας λευκοὺς καὶ συμμέτρους, οἵτινες, εἴ ποῦ κάλλιστον ὄρμον εἶδες ἐκ τῶν στιλπνοτάτων καὶ ἰσομεγεθῶν μαργαριτῶν, οὕτως ἐπὶ στίχου ἐπεφύκεσαν (2). Ὅπως θαυμασιὰ ἀντίθεσις χρωμάτων, μελαίνης μὲν κόρης, καλύμματος δὲ φρυγίου πορφυροῦ!

Ἡ νεωτέρα θυγάτηρ τοῦ Κυρίου Σίνα ἔδωκε τὴν τε χεῖρα καὶ τὴν προῖκα εἰς τὸν κόμητα τὸν γραφόμενον μὲν de Castries, προφερόμενον δὲ de Castles, καὶ κατὰγομένον ἐκ μιᾶς τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Γαλλίας οἰκογενειῶν. Ἀλλὰχόσε ξίφατε τὰ δίκτυα ὑμῶν γαμβροὶ τῆς Ἑλλάδος· ἰδοὺ ἐβουκολήθητε καὶ πάλιν. — Αἱ ἐργασίαι τοῦ σιδηροδρόμου ἤρξαντο παρὰ τὸν κήπον τοῦ Θεσείου, ἰσοπεδομένης τῆς ἄκρας τοῦ λόφου, ἐφ' οὗ κεῖται ὁ βράχος τοῦ Χαλκόδοντος. — Ἀπκσαι αἱ λευκαὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου ἐξερυτεύθησαν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ἵνα μὴ χρησιμεύσωσι, φαίνεται, ἀντὶ βροχῶν τοῖς πολεμικοῖς φοιτηταῖς τοῦ καταγωγίου τῶν Μουσῶν. Συνεπληρώθησαν δὲ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ κατὰ τοὺς δρόμους, τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς λεωφόρους δένδροφυτεῖαι. — Ὁ εἰς Πειραιᾶ καταβαίνων κινδυνεύει νὰ πνιγῆ ὑπὸ τῆς κόνεως, κατὰ νέφη ἐπιπιπτούτης τοῖς ὁδοιπόροις καὶ λευκαίνουσας τὰς τρίχας αὐτῶν. — Ἡ τῶν χορῶν μανία ἐξετάθη καὶ μόνη ἢ καθαρὰ δευτέρα θέλει παύσει αὐτήν. — Ἐν τούτοις ἔφθασε θεατρικὴ ἑταιρεία Ἰταλῶν ἐκ Σμύρνης, ἔνθα μέτριον ἐνθουσιασμόν ἐνεφύσθησε τοῖς κατοίκοις. Ταῦτα γνωρίζω νεογνὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ νέα, ὃ δὲ τὰ πολιτικὰ προτιμῶν ἀναδραμέτω εἰς τὰς Ἐφημερίδας.

Σ.

Π Ο Ι Η Σ Ι Σ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΤΟΣ 1863.

1

Ἀπελθε, ἔτος παλαιόν! φεῦγε, ἡ ἱστορία
Θὰ ζωγραφῆσθαι ποία σου ἢ ἐν τῇ γῇ πορεία.
Φεῦ! στοὺς λαοὺς δὲν ἔγεινες ὡς ἠύχορτο εὐδαῖμον
Κ' εἰς τ' ἄτομ' ἄραγ' ἔτινες ὄμμα φιλίας γίμων;

(1) Λοσκιανού, Εἰκόνες, 6.

(2) Αὐτόθι, 9.

2

Διστάζω! ἄν τοῖς ἔγεινεν ἐκ σοῦ τις χάρις φίλη.
Δι' ἄλλων πόσων πικριῶν τοῖς ἔβαψες τὰ χεῖλη!
Ἀπελθε! καὶ ὁ δίκαιος Θεὸς ἄς σὲ δικάσῃ
Κ' εἴθε ὁ νέος σου υἱὸς νὰ μὴ σὲ ὀρμαῖσῃ.

3

Ὅδοι εἰς δίκαια ἔθνων εὐνόως ν' ἀποβλέψῃ!
Ζητήματα περίπλοκα εἰς ῥοθὴν εὐθὴν νὰ τρέψῃ.
Ἀγγέλαι ἐπὶ τοῦ βίου μας νὰ χεῖ τῆς σοφίας!
Μὲ μῦρα χριστιανικῆς ἀγάπης τὰς καρδίας
πάντων εἴθε νὰ φαίνη,
Κ' οὕτως εὐκαίως ἀγαθοῦ παρτεὶς θεοτῆρ νὰ γένη.
Ἐν Σμύρῃ, 30 Ἰοβρίου 1863.

Σ. ΛΕΟΝΤΙΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΡΤΙΟΥ 4, 1864.

Ὁ πρωθυπουργός, μὴ συμφωνῶν πλέον μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν Κ. Πετμεζᾶ καὶ συμμάχους ἔχων τοὺς τὸ πυροβολικὸν διοικούντας νῦν ἀξιωματικούς, ἀπεφάσισε ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸν, ἅμα δὲ, τῆς εὐκαιρίας λαμβανόμενος, τὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ναυτικῶν διὰ δύο ἐτέρων. Καὶ τὸν μὲν Κ. Β. Πετμεζᾶν διεδέχθη ὁ Κ. Τριγγέτας, πληρεξούσιος, ταγματάρχης τοῦ μηχανικοῦ, τὸν δὲ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ναυτικῶν οἱ Κ.Κ. Πετρινός, πληρεξούσιος, καὶ Ῥοντίσης, πληρεξούσιος καὶ πληρεξούσιος δικηγόρος. Οὕτως ἡ δικαιοσύνη οὐδ' αὐτὰ τὰ ναυτικὰ ἐγκατέλειπε, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐλπίζομεν ὅτι, τῇ συνδρομῇ τῶν μεγάλων ὁμογενῶν οὖς ἐπήνεσεν ἄλλοτε ὁ νῦν ὑπουργός τῶν ναυτικῶν, θέλομεν ἀποκτήσει τεθωρηγμένον στόλον. Ἀμήν.

Καγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρακίον· τὴν φράσιν τούτην ἤκουσε πᾶς τις διελθὼν παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μὴ κατορθωθείσης ἐκλογῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φάλαγγος, ἤκουσε δὲ καὶ τὸν κρότον τοῦ κατὰ τῶν κεφαλῶν κατερχομένου καὶ διαλύοντος αὐτὰς ξύλου. Ἐκ τούτων τῶν ξυλοκοπημάτων καὶ τινος ἀποκείρας φόνου, κατὰ τινος τῶν φοιτητῶν ὑπ' ἄλλου γενομένης ἀλλὰ μὴ ἐπιτυχούσης, διεκόπησαν προσωρινῶς τὰ μαθήματα, καὶ ἐξεδόθη προκήρυξις τῆς Συγκλήτου ἀπειλοῦσα αὐστηρῶς τὴν ὀλοσχερῆ παῦσιν αὐτῶν καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων ἂν ἢ διχόνοια ἐξακολουθήσῃ ὑπάρχουσα. — Ἐν δὲ τῇ Συνελεύσει ἐγένετο πρότασις περὶ διαλύσεως τῆς φάλαγγος.